

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

65. Catechistatu[m] vota tria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

lætitiam publicam non modo omitterent, verum neque adire ut Patres nisi pauci simul; quo tamen prudenti consilio non id effectum est, ut Rhodij aduentus (laude certè ambigua susceptus) Regi probaretur, quare omnibus in cassum adhibitis, ut admitteretur in eius conspectum, quod reliquum erat, totum se in utilitatem fidelium contulit, & conversionem ethnicorum, haud quidem in propriis ædibus, quas si vel furtim quis ingrederetur, certò exibat ruidus, & fustibus onustus. Naui suis defuncta commerciis, & primis Etelsis Macaum reditura, mandavit Rex Patribus quatuor, discessum adornarent, nec fuit exinde tergiuersandi locus. Christiani mora quinque aut sex dierum, quæ nauem adhuc tenebat in ancoris, Patres confessionibus diu noctuque obruerunt. Quibusdam in mentem venerat res Christianismo priuatim percommoda, publicè non item. Optabat alius aliam è Catechistis sibi obstringere, quos communi bono ad omnem virtutem & peritiam muneris formarat Societas; designabant illis aliqui sorores, nonnulli filias in vxores ut eos perpetuo apud se tenerent eo vinculo alligatos, tametsi genere non pares. Sed enim Patres qui nullos habebant præterea quibus salutem tot Christianorum committerent, quique illos diu curis ingentibus, & sumptu ad omnem doctrinam, & sanctimoniam informarant quæcumque potest ab laicis in plebis Neophytæ regimen proficisci, consultius aliud Deo planè mouente inueniunt. Catechistis quatuor optimis suadent vitam suam Deo, temporario voto tandiu consecrarent quandiu illorum obsequio Christianitas illa eguisset. Qui ut erant piè sanctèque animo affecti, conditionem vltro amplectuntur, & quo die Patres erant discessuri, post rem diuinam, in conferta Christianorum frequentia peractam, ad aram prodeunt Franciscus, Andreas, Ignatius, & Antonius, votoque se triplici obligant ad vicarias partes rectè obeundas Apostolici muneris quod sibi à Patribus credebatur. Imprimis victuros cœlibes, donec placitum Deo foret Sacerdotes illuc remittere à quibus illa Christianitas regetur; deinde peculium non facturos, sed benignè donatis æquali iure in commune vsuros; Postremo illi obtemperaturos quem ex iis Patres præesse reliquis voluissent. Quibus ritè promissis singuli, sigillum addidere diuinæ Eucharistiæ sumptionem; Christianis mirè laudantibus generositatem propositi, & iam inde se protus illorum ductui ex Patrum præscripto dirigendos religiosè tradentibus. Horum autem labor, & vitæ ratio tantæ fuit admirationi, eosque virtutis æmulatione tam multis subiecit aculeos, ut centum iuvenes pietate, & sanguine nobiles eorum ambitent institutum, nec esset pars eius Ecclesiæ sanctior, & fructuosior quàm Catechistarum. Post quæ, mutuas inter adpreccationes, lachrimas, & lamenta deducuntur ad nauim Patres à suis Christianis, nunquam iniuicem reuidendis. Reperamus nunc Sinas, & gestorum in iis seriem ab anno huius æui trigésimo, sed multò breuius quàm mihi licuerit præstare in Christianitate Tunchinensi cuius varjos

651
Catechistarum
vota tria.

casus opinor cum tædio legerint, qui voluptatis causa legunt, vellent-
que scenam in noua prodigia singulis paginis mutari: hoc ego hic ago,
(æquis rerum magnarum æstimatoribus vt reor placitum) & intelli-
gi hoc volo quanti sit, & molitionis quàm arduæ quamque heroicæ
Christi Regnum, regno inuichere idolis integrè mancipato, vbi quæ
maximè videtur obstare religionis pugna, leuior est si cum aliis quæ
expugnanda sunt conferatur, ex quo euident fiat, quanta illos vige-
te virtute ad agendum, quantò ad tolerantiam animi robore pollere ne-
cesse sit, qui ad hoc opus accinguntur.

Quam nobis lætitiã fecerat præcedens annus ex restituta liberrate,
ad emendationem Calendarij Sinensis; eam præsens annus turbauit
plurimum, præstantium hominum P. Terentij, & Doctõris Leo-
nis duplici iactura, quorum præcipuè ingenio, & doctrina, emendatio
illa nitebatur.

Terentium Pechini occidit morbi leuissimi violentum, & furiale
remedium, quo in sudores liquatus continuos, viribus tandem & vita
defecit Maij decimo tertio, ætatis anno quinto post quinquagesimum;
Societatis vigesimo, habitationis inter Sinas nono. Natione Germa-
nus, Constantiensis ditione, in Philosophicis, medicina, & Mathema-
ticis eminens, à magnis vtriusque Germaniæ Principibus, magnis item
inuitabatur conditionibus, quas Societatis instituto generosè postpo-
suit; eius in Indiam, Malacam, Macaum, in Sinas, & quam longè ten-
duntur Sinæ, non fuere, vt solent errantium, deperperata itinera; om-
nia notabat acutissima curiositate, in omnibus philosophabatur; & ma-
nu etiam habili qua valebat, plantarum figuras, & animantium red-
debat, & natiua eorum specie coloribus expressas; quibus, & aliis il-
lorum Regnorum singularibus, ornare parabat Bibliothecas Europæ.
A religioſum hominem quod spectat, & virtutes Apostolo dignas,
venerationi fuit etiam ethnicis, qui profecuti sunt luctu eius mortem;
funus vlronea largitate; quod quidem tunc primum à nostro exilio
solenni ritu elatum est, vt sub Regis ipsius oculis, reuocaretur in pos-
sessionem officium illud vltimæ pietatis, quod viro in Regis domesti-
cos adscripto, Mandarinorum nemo tentasset contendere. Non diu
post Rescripto Regio Doctõr Paulus iussus idoneo astronomo locum
Terentij supplere Patres Iacobum Rhò, & Ioannem Adamum Scial
euocauit, qui manum supremam imposuere Calendario operi multis
difficultatibus perplexo. Nondum sextus mensis à Terentij obitu flu-
xerat, cum Doctõrem Leonem mors nobis eripuit, illum toties lau-
datum, sed hic si vltquam celebrandum, vbi multum sibi labore assi-
dido de vita detrahi neglexit, modo is labor fidei proferendæ ali-
quid adderet. Quare Hanceo à Doctõre Paulo, trans Prouincias qua-
tuor ingentes Pechinum inuitatus, ad iungendam secum Patribus ope-
ram, nec annos excusauit sexaginta quinque in decrepitum senium
vergentes; nec valetudinem morbosam, nec reliquias vitium tam exiles,

66.
Mors P. Te-
rentij aelgæ.

67.
Doct. Leo-
nis mors.